

подкърпъ Израиль, и съдих на одрътъ.
 3 И рече Іаковъ Йосифу: Богъ Всемогущий ми ся яви въ "Лузъ въ Ханаанскѣ тѣ земїх, и благослови мя: И рече ми: Ето, азъ ще тя наплодих, и ще тя умножих, и ще тя направъ множество отъ народы: и ще дамъ тѣзи земїх на съмѣ-то ти слѣдъ тебе, за "всегдащо притяжаніе.
 5 И сега "двама-та ти сынове, които ти ся родих въ Египетскѣ тѣ земїх, прѣдъ да дойдѫ азъ при тебе въ Египетъ, мои сж: Ефремъ и Манассія ще ми бѫдѫтъ 6 като Рувимъ и Симеонъ. А чада-та ти, колкото родиш подиръ тѣхъ, ще бѫдѫтъ твои: въ името на братя-та си 7 ще ся нарекутъ въ наследие-то си. А когато азъ идѣхъ отъ Паданъ, "умръ ми Рахиль на пътъ-ть въ Ханаанскѣ тѣ земїх, като оставаше само едно малко разстояніе задъ стигнемъ въ Ефраѣ: и потребохъ ѹкъ тамъ на пътъ-ть на Ефраѣ: та е Виедеемъ.
 8 И като видѣ Израиль Йосифови-ть спи- 9 нове, рече: Кои сж тѣзи? И рече Йосифъ на бацжъ си: "Тия сж сынове-ть ми, които ми даде Богъ тука. И той рече: Приведи ги при мене, "за да ги благослови-ж.
 10 А "очи-ть на Израили бѣхъ помраченъ отъ старость, и не можаше да види. И приближи ги при него: "и той ги цѣло- 11 ва, и ги притрѣни. И рече Израиль Йосифу: "Не ся надѣхъ да видихъ лице-то ти: и ето, Богъ ми показа и съмѣ-то ти.
 12 И отведе ги Йосифъ отъ колѣна-та му, и поклони му ся съ лицо до земїхъ- 13 тѣ. И ѹкъ ги Йосифъ двама-та, Ефрема въ десницѣ тѣ си къмъ лѣвѣ-ть на Израили, и Манассія въ лѣвѣ-ть си къмъ деснѣ-ть на Израили, и приведе ги при него. А Израиль прострѣ десницѣ тѣ си и възложи ѹкъ на главѣ-ть на Ефрема, които бѣше по младъ, а лѣвѣ-ть си на Манассіевѣ-ть главѣ, "като промѣни на- 14 рочно рѣчѣ-ти си; защото Манассія бѣ- 15 ше пъвророди. И "благослови Йосифъ, и рече: Богъ, "прѣдъ когото ходихъ отъци-ть ми Авраамъ и Исаакъ, Богъ, който мя въ паслъ отъ рожденіе-то ми до 16 този денъ, Ангелъ-ть, "когто мя избави отъ всячки-ть злини, да благослови тѣ- 17 зи дѣца: "и да ся нарече на тѣхъ име-то ми, и име-то на отци-ть ми Авраама и Исаака, и да ся умножатъ въ голямо множество въ срѣдъ земїх-ть. И като ви-

^a Гл. 28; 13, 19, 35; 6, 9.
^b Гл. 17; 8.
^c Гл. 41; 50, 46; 20, Іак. Нав.
^d 13; 7, 14; 4.
^e Гл. 35; 9, 16, 19.
^f Гл. 33; 5.
^g Гл. 27; 4.
^h Гл. 27; 1.
ⁱ Гл. 27; 27.
^j Гл. 45; 26.
^k Ст. 19.
^l Евр. 11; 21.

^a Гл. 17; 1, 24; 40.
^b Гл. 28; 15, 31; 11, 13, 24.
^c Иса. 34; 22, 121; 7.
^d Амос. 9; 12. Дѣян. 15; 17.
^e Ст. 14.
^f Ст. 14.
^g Числ. 1; 33, 35, 2; 19, 21.
^h Втор. 33; 17. Отпр. 7; 6, 8.
ⁱ Ру. 4; 11, 12.
^j Гл. 46; 4, 50; 24.
^k Иак. Нав. 24; 32. 1 Лѣт.
^l 5; 2. Йона. 4; 5.

дѣ Йосифъ че "възложи отецъ му десни- 18 тѣ си рѣкъ на Ефремовѣ-ть главѣ, ста- 19 ишъ му неугодно; и хванъ рѣкъ тѣ на бацжъ си, за да ѹкъ прѣмѣсти отъ Ефре- 20 мовѣ-ть главѣ на Манассіевѣ-ть главѣ. И рече Йосифъ на бацжъ си: Не така от- 21 че мой, защото тойзи е пъвророди; положи десница-ть си на неговѣ-ть главѣ. Но отецъ му не рачи: и рече: "Знаихъ, чадо мое, знаихъ: и той ще стане народъ, и той ще бѫде голѣмъ: но "по младътъ ми братъ ще бѫде по голѣмъ отъ него, и съмѣ-то му ще бѫде множе- 22 ство народы. И благослови ги въ онзи денъ, и рече: "Въ твоето име ще благо-слави Израиль и ще казва: Богъ да тя направи като Ефрема и като Манассій! и постави Ефрема прѣдъ Манассій.
 21 И рече Израиль Йосифу: Ето, азъ уми- 22 рамъ: и "Богъ ще бѫде съ васъ, и ще ви отведе пакъ въ земїх-ть на отци-ть ви. И азъ "удавамъ тебѣ единъ дѣлъ по- 23 вече отъ братя-та ти, който єзъкъ отъ рѣкѣ-ть на "Аморрѣйцы-ть чрѣзъ са- 24 бликѣ-ть си и чрѣзъ лажъ-ть си.

ГЛАВА 49.

1 И повыка Іаковъ сынове-ть си, и рече: Съберѣте ся "за да ви извѣстѣжъ. Шо ще да ся случи вамъ "въ послѣдни- 2 тѣ дни.
 2 Съберѣте си и слушайте сынове Іаковови, И "послушайте Израили отца си.
 3 РУВИМЕ, "ты си пъвророди мой, Крѣпостъ моя, "и начатькъ на силѣ-ть ми, Прѣмущество въ достоинство, и прѣ- 4 мущество въ силѣ:
 4 Извѣрѣлъ си като воджъ: "не ще да имашъ прѣмущество.
^а Защото си възлѣзъ на одрътъ на ба- 5 цжъ си:
 Тогава си го осквирнилъ. На одрътъ ми възлѣзъ!
 5 "СИМЕОНЪ и ЛЕВІЙ "братя-та,
^а Съчива неправедни сж ножове-ть имъ!
 6 "Въ съѣтъ-ть имъ дане възлѣзъ, душемоя!
^а Въ съѣраніе-то имъ да ся не соединишъ, "честь моя!
 Защото "въ гнѣвъ-ть си убихъ человѣци И въ упорство-то си прѣвзахъ жили-ть на волове.
 7 Проклѣтъ гнѣвъ-ти имъ, защото єсъ силентъ,

^a Гл. 15; 16. 34; 28. Иак. Нав. 17; 14, и др.
 —
^a Втор. 33; 1. Амос. 3; 7.
^b Втор. 4; 30. Числ. 24; 14.
^c Иса. 2; 2, 39; 6. Ер. 23; 20. Дан. 2; 28, 29. Дѣян. 2; 17. Евр. 1; 1.
^d Псал. 34; 11.
^e Гл. 29; 32.

^a Втор. 21; 17. Іса. 78; 51.
^b 1 Лѣт. 5; 1.
^c Гл. 35; 22. Вор. 27; 20.
^d 1 Лѣт. 5; 1.
^e Гл. 29; 33; 34.
^f Прит. 18; 9.
^g Гл. 34; 25.
^h Прит. 1; 15, 11.
ⁱ Псал. 26; 9. Іес. 5; 11.
^j Псал. 16; 9. 3; 12. 57; 8.
^k Гл. 34; 26.